

En els darrers anys, l'apadrinament d'infants que viuen en zones desfavorides s'ha convertit en una de les eines bàsiques per millorar la condició de vida de les seves famílies. En molts casos, per menys d'un euro al dia es pot ajudar que aquests nins puguin rebre tot allò que necessiten

Els apadrinaments de nins a Anantapur, a l'Índia, permeten atendre les necessitats educatives. Foto: Nagappa/FVF

Solidaris

Text: **Miquel Ripoll Perelló**

PALMA Moltes vegades no dubtam de gastar 50 cèntims o fins i tot un euro en coses que no necessitam. La quantitat pot semblar molt petita, però a moltes zones desfavorides del món menys d'un euro al dia pot servir perquè un infant pugui anar a l'escola, tenir tot el material indispensable per poder estudiar, alimentar-se i rebre atenció sanitària.

Per tal de fer que això sigui possible, moltes ONG i entitats han desenvolupat el concepte d'apadrinament, que se centra en l'ajuda als infants menors d'edat, nins amb nom i cognom que pateixen tota una problemàtica derivada del seu context socioeconòmic. Aquest sistema permet humanitzar l'ajuda econòmica, ja que posen rostre als destinataris de les donacions.

Així, l'apadrinament no tan sols és una manera de fer un bé als més petits, sinó que a més repercuteix en benefici de les seves famílies. Les aportacions solen ser menudes i oscil·len normalment entre els 10 i els 20 euros, segons l'entitat. Els doblers no se solen fer arribar directament al nin, sinó que es crea un fons comú entre tots els doblers destinats pels padrins que repercutirà de manera general en les comunitats.

Això permet, entre d'altres, la creació d'escoles o instal·lacions adaptades per a les seves necessitats. S'ha de dir que l'apadrinament no comporta cap vincle legal entre el menut i la persona que l'efectua, és a dir, no és cap adopció ni tutorització legal del menor. Malgrat això, el vincle simbòlic i afectiu que s'estableix entre el padrí i el nin sol ser molt gran. Cada infant té un únic padrí al qual pot escriure, enviar fotografies postals de Nadal, informació sobre la seva evolució acadèmica, etc. Alhora el padrí pot enviar joguets i regals als infants i en alguns casos pot anar a conèixer-lo. Normalment, els apadrinaments duren fins que el nin arriba a la majoria d'edat i també és pot apadrinar més d'un infant.

Actualment, les noves tecnologies han obert una nova porta a aquest tipus d'ajuda. Moltes organitzacions han engegat campanyes d'apadrinament on-line que fan que els tràmits siguin molt més ràpids. Així mateix, algunes

d'aquestes campanyes publicitàries i televisives, que arriben a un públic molt més nombros, permetent una sensibilització més gran de la societat. Fundació Vicenç Ferrer, Comparte, Intervida i ONG-Ayuda a un niño són algunes de les entitats que han fet servir les noves tecnologies per dur campanyes d'apadrinament més agosarades, amb uns resultats més que notables.

Així, gràcies a aquesta manera d'obtenir recursos, moltes entitats han pogut implantar nous programes d'ajuda al desenvolupament en les zones més desfavorides del planeta. En aquest sentit, Amèrica Llatina, l'Índia i l'Àfrica són les zones amb més nins apadrinats.

Finalment, cal destacar tota una sèrie de noves tendències al voltant del fenomen de l'apadrinament, com per exemple el d'arbres per tal de contribuir a la millora del medi natural.

Així doncs, ja sigui en un cas o en un altre, aquesta iniciativa s'ha convertit en una de les fonts d'ajuda més importants de què disposen moltes entitats per poder ajudar els altres. En definitiva, un euro al dia per donar una garantia per al futur d'aquests infants. •

Els padrins reben cartes i fotografies dels nins, i els poden enviar joguets i material divers

Amèrica Llatina, l'Índia i l'Àfrica són algunes de les zones amb més apadrinaments

LA XIFRA

20 €

Una petita quantitat per a una gran ajuda. L'apadrinament dels infants se sol fer amb una aportació mensual d'entre 10 i 20 euros, depenent de l'entitat que ofereix l'ajuda. Així, amb menys d'un euro diari els infants i el seu entorn socioeconòmic poden rebre les ajudes necessàries, a través sobretot de diferents projectes com la creació d'escoles o d'altres infraestructures imprescindibles. •

Una garantia per al futur

Cibermarató per Anantapur

PALMA Una de les entitats més conegudes que dediquen els seus esforços a eradicar la pobresa i les desigualtats a l'Índia és la Fundació Vicenç Ferrer. Aquesta organització centra la seva feina a Anantapur a l'estat d'Andhra Pradesh, una de les zones més pobres del país on es concentra la població més humil, els dàlits o intocables que pràcticament viuen en exclusió completa.

Així, la fundació presidida pel mateix Ferrer ha aconseguit desenvolupar un projecte integral que dóna ajuda a prop de 2,5 milions de persones, que s'ha convertit en tot un model revolucionari d'ajuda al desenvolupament. De la mateixa manera, l'ONG, que té prop de 150.000 col·laboradors, ha fet de l'apadrinament un dels seus pilars. Gràcies a això, avui dia té prop de 136.000 nins apadrinats, amb la qual cosa ajuden la millora de les seves famílies i del seu entorn social. En aquest sentit, l'entitat és una de les pioneres en la utilització de les noves tecnologies per dur a terme els apadrinaments. Fins a final d'any van organitzar una Ci-

bermarató, amb el lema "Ahora cuentas tú", amb la qual han aconseguit apadrinar 1.024 infants, a més de poder sensibilitzar els cibernautes a través dels testimonis directes dels padrins i dels col·laboradors de l'entitat, que han fet servir les comunitats virtuals de Facebook i You Tube.

Com destaca Isabel Pizà Alabern, responsable de l'entitat a les Balears, "aquesta és la quarta Cibermarató que hem fet i li hem volgut donar un caire nou molt més participatiu. Per això, hi hem inclòs els testimonis, les fotos i les impressions directes dels nostres col·laboradors". Pizà assegura que "la participació ha estat molt bona i les raons (testimonis) s'han reenviat a més de 25.000 persones, amb la qual cosa s'ha possibilitat la creació d'una àmplia xarxa solidària i de sensibilització". "Nosaltres només hi hem posat el format i els padrins n'han construït la campanya".

Pel que fa als apadrinaments concrets, la responsable de la delegació balear destaca el baix cost de les

Isabel Pizà, amb les fitxes personalitzades d'apadrinament. Foto: Pere Bota

aportacions, 18 euros mensuals, "som de les entitats que menys costa apadrinar un nen i en la darrera reunió general hem decidit no augmentar-ho". De la mateixa manera, manifesta com l'entitat consta a les Balears amb prop de 7.000 col·laboradors, a més de ser "percentualment la comunitat amb més apadrinaments."

Quant al testimoni dels padrins,

La Fundació Vicenç Ferrer lluita per eradicar la pobresa a l'Índia

En la seva darrera campanya on-line han aconseguit més d'un miler d'apadrinaments

afirma que el tracte rebut és increïble i que la gent "sols té paraules de gratitud". "La gent que ha anat a conèixer els nins torna emocionada i en molts casos en volen apadrinar un altre". "A Anantapur l'arribada d'un padrí sempre és motiu de festa i la gent es volca amb aquells que els possibiliten una vida millor". • M.R.

Vicenç Ferrer, acompanyat de la seva dona i el seu fill, mostra la seva feina a Fernández de la Vega. Foto: Efe

Vicenç Ferrer, una vida d'ajuda

PALMA El passat dia 8 de gener, Vicenç Ferrer, ànima de la fundació que porta el seu nom, rebé la Gran Creu al Mèrit Civil per la seva incansable tasca d'ajuda a l'Índia. De fet, Ferrer fa més de 55 anys que treballa en aquest país amb un únic objectiu: eradicar la pobresa i transformar les condicions de vida dels intocables i altres cas-

tes desfavorides. La seva feina s'ha centrat sobretot en la regió d'Anantapur, a l'estat de Andhra Pradesh, on la fundació té un ampli programa de desenvolupament integral de la població, a partir de diferents àrees com l'educativa, d'ajuda a la dona i als malalts. L'acte d'entrega de la medalla, en el qual assistí la vicepresi-

dent del Govern, María Teresa Fernández de la Vega, i l'ambaixadora espanyola al país, Ion Riva, serví per retre homenatge a la feina compromesa amb els més pobres i desfavorits que li ha servit per rebre molts premis al llarg dels anys, com el premi Príncep d'Astúries a la concòrdia o la Creu d'Ordre Civil de la Solidaritat. • M.R.

Sense esperar-ne res a canvi

MIQUEL ÀNGEL MARIA
www.miquelmaria.cat

mil pessetes a sufragar l'Educació Secundària d'un al·lot de Nicaragua. El jove, que deia voler formar-se per servir la comunitat i la cooperativa agrícola que els seus pares havien aixecat durant els anys de la revolució sandinista i animat pel suport econòmic que rebia des de molt lluny, es va capbussar en els estudis. Va acabar la Secundària amb notes brillants. El meu amic, que és un home de possibles, va decidir continuar-li pagant els estudis superiors. Al cap de set anys, aquell jove s'havia llicenciat en Medicina. Poc després d'obtenir el títol, va ser contractat per un hospital de Managua i ja no va tornar a la seva comunitat d'origen.

El meu amic ho va trobar injust. "Jo l'he ajudat perquè servís la seva comunitat i ell s'ha aprofitat de la meua ajuda per construir-se el seu propi futur", es queixà al president de l'ONG. I aquest no va tenir cap emperò a confrontar-li, justament, la injustícia del seu criteri: "Però tu què has fet, aquests anys, una inversió esperant interessos? La solidaritat ha de ser gratuïta, que vol dir que no n'has d'esperar res a canvi. Si no és així, diguem-li una altra cosa." •

Ja fa alguns anys, un amic va subscriure un apadrinament: a través d'una ONG local, coneguda i de confiança, cada mes destinaria